

τανινῶν τῶν ποιοτήτων 3, 4 καὶ 5—
κορωνῶν, ἐνῶ εἰς μίαν ἀνώμαλον τοι-
αύτην αἱ πρὸς ἔξαγωγὴν ποσότητες κα-
τατάσσονται, κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰς τὰς
ποιότητας 1 καὶ 2—κορωνῶν.

Ἡ τουρκικὴ σουλτανίνα Νο 10 ἀν-
τιπροσωπεύει τὴν ἀνωτέραν ἔξαγωγι-
μον ποιότητα, δὲν εἶναι ὅμως σπάνιαι
αἱ περιπτώσεις ἐμφανίσεως ποιοτικῶν
διαφορῶν μεταξὺ μερίδων τοῦ τύπου
τούτου ἀπὸ συσκευαστοῦ εἰς συσκευα-
στὴν αὐτοῦ. Ὁ τουρκικὸς τύπος Νο 10
θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου ὡς ἀντιστοι-
χῶν πρὸς ἓνα καλόν, ποιοτικῶς, τύ-
πον 3—κορωνῶν τῆς αὐστραλιανῆς
σουλτανίνας τὸν ἀποχρωματισμένον
ελληνικὸν τύπον Νο 4.

Καὶ ὁ τύπος Νο 9 ποικίλει ἐπίσης
ἀπὸ συσκευαστοῦ εἰς συσκευαστὴν, θε-
ωρεῖται δὲ ὡς ἀντιστοιχῶν ποιοτικῶν
πρὸς ἓνα καλὸν αὐστραλιανὸν τύπον
1—κορωνᾶς ἢ συνήθους τοιούτου τῶν
2—κορωνῶν.

Ο τύπος Νο 8 εἰσάγεται εἰς τὴν Μ.
Βρετανίαν μόνον εἰς περιπτώσεις χαμη-
λῶν ἐσδοειῶν, κρίνεται δὲ ὡς ἴσοιμος
πρὸς ἓνα μέτριον αὐστραλιανὸν τύπον
1—κορωνᾶς.

Ἡ ἐμφάνισις τῶν τουρκικῶν σουλ-
τανίνων εἰναι, συνήθως, λίαν ἐλκυστι-
κῇ, ιδιαιτέρως δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς
ἐσδοείας, ἔχουν ὅμως τὸ μειονέκτημα,
θραύστερον κατὰ τὸν Μάϊον, 'Ιούνιον
καὶ 'Ιούλιον, νά χάνουν εἰς ἐμφάνισιν,
καθιστάμεναι, «καταπονημέναι», ὡς λέ-
γεται ἡ κατάστασις αὐτῆς, εἰς τὴν
γλώσσαν τοῦ σταφιδεμπόριου, ὡς ἐπί-
σης καὶ νά «ζαχαρώνουν».

Ο τρυγητὸς τῶν σουλτανινῶν ἐν
Τουρκίᾳ ἐνεργεῖται κατὰ τὸν μῆνα Αὔ-
γουστον, τῆς παραγωγῆς δυναμένης ν-
ἀνέθη ἀπὸ 65.000 ἕως 100.000 τόν-
νους.

Ἡ ἑσωτερικὴ κατανάλωσις, συμπε-
ριλαμβανομένης καὶ τῆς ποσότητος, ἡ-
τις χρησιμοποιεῖται πρὸς οἰνοπνευμα-
τοποιησιν, κεῖται πέριξ τῶν 20.000
τόνων. Αἱ ἔξαγωγαι κατὰ τὸ 1956)57
ἀνῆλθον εἰς 66.500 τόνους, μὲ τὴν
Ἀγγλίαν ἐπικεφαλῆς μὲ 21.000 τόν.,
ἀκολουθουμένην ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν, Ι-
ταλίαν, Ολλανδίαν, Φινλανδίαν καὶ Δ.
Γερμανίαν. Αἱ φορτώσεις ἄρχονται ἀ-
πὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

Μέθοδοι ἐπεξεργασίας. Οἱ περισσό-
τεροι τῶν μεγαλοπαραγωγῶν ἐνεργοῦν
ἐμβάπτισιν τῶν γνωπῶν σουλτανινῶν
εἰς ἔλαιον διαλύματα ποτάσσονται ἐπὶ
τῷ σκοπῷ ἐπιταχύνσεως τῆς ἀποξη-
ράσεως των.

Οἱ μικρότεροι ὅμως παραγωγοὶ δὲν
ἔννοοῦν νά ἐνοχληθοῦν διὰ τῆς ὑπο-
βολῆς των εἰς τὸν κόπον νά θέσουν
τὰς κοπτομένας σταφυλάς εἰς τὴν ἐπι-
δρασιν τῆς ποτάσσης. Οὗτοι ἔκθετον
τὰς σταφυλάς, πρὸς ἀποξήρανσίν των,
εἰς τὸν ἥλιον ὡς ἔχουν.

Μετὰ τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ καρποῦ
ἐνεργεῖται ἀπομάκρυνσις τῶν ἀπειρα-
μένων βοστρύχων καὶ λοιπῶν ξένων
ύλων εἰς ὥστον τὸ δυνατὸν μεγαλείτε-
ρον βαθύμον, τοποθετεῖται δέ, ἐν συνε-
χείᾳ, ὁ καρπὸς ἐντὸς σάκιων, οἵτινες
ὑποθηκεύονται ὑπὸ τοῦ παραγωγοῦ ἐν
ἀναμονῇ τῆς ἀφίξεως τῶν ἐνδιαφερο-
μένων ἀγοραστῶν.

"Οταν δὲ καρπὸς εἰσαχθῇ εἰς τὰ ἐρ-
γοστάσια ἐπεξεργασίας καὶ συσκευασί-
ας ὑποβάλλεται οὕτος εἰς καθαρισμόν,
διαχωρισμὸν καὶ πλύσιμον.

Τὸ πλύσιμον ἔκτελεῖται διὰ φεκα-
σμοῦ τοῦ προϊόντος μὲν καθαρὸν πόσι-
μον ὕδωρ κατὰ τὴν διόδον τῆς σταφι-
λοῦ μέσω ἐνὸς περιστρεφομένου τυμ-
πάνου. 'Ἐν συνεχείᾳ ἡ σουλτανίνα ὑ-
ποβάλλεται εἰς τὸν ἀποχρωματισμὸν
φεκαζομένη, πρὸς τοῦτο, διὰ διαλύμα-
τος θειώδους δέος. 'Ο φεκαζόδις διὰ
διαλύματος θειώδους γίνεται καθ' ὅ-
μοιον μὲ τὸ πλύσιμον τρόπον, ἤτοι φε-
καζεται ὁ καρπὸς κατὰ τὴν διόδον του
μέσω ἐτέρου περιστρεφομένου τυμπά-
νου.

Μετὰ τὸν ἀποχρωματισμὸν τῆς ἡ
σουλτανίνα στίλβωνται μὲ ἔλαιον καὶ
ὡς ἔξης: ἐκ σωλῆνος φέροντος μι-
κρὰς ὥπας καὶ τοποθετημένου ὑπερά-
νω καὶ ἐγκαρασίως μεταφορικοῦ ἰμάν-
τος ἀφίεται νά ρέη στάγην ἔλαιον δ-
περ πίπτει ἐπὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ἰμάντος
κινουμένης καὶ διερχομένης σουλτανί-
νας.

Διὰ τὴν στίλβωσιν χρησιμοποιεῖται
παραφινέλαιον ἄκρως ραφιναρισμένον
καὶ ἀποσιμένον. Τὸ πρὸς στίλβωσιν
χρησιμοποιούμενον τοῦτο ἔλαιον εἶναι,
συνήθως, γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «ὅρυ-
ζέλαιον», καλούμενον οὕτω ἐκ τοῦ γε-
γονότος ὃτι ἐχρησιμοποιεῖτο τοῦτο πρὸ
πολλῶν ἐτῶν εἰς τὴν στίλβωσιν τῆς ὁ-
ρύζης.

Τέλος, ἀφίεται ὁ καρπὸς ἐπὶ ἐτέρου
μεταφορικοῦ ἰμάντος, κατὰ μῆκος τοῦ
ὄποιον ἵστανται 6—9 ἑργάτριαι μὲ ἔνα
ἄρρενα ἐπικεφαλῆς ὡς ἐπόπτην. "Ἐρ-
γον τῶν ἑργάτων τούτων εἶναι νά
ἀπομακρύνουν ἐκ τῶν πρὸ αὐτῶν διερ-
χομένων σταφίδων κάθε βεθλαμένην
ράγα, ὡς καὶ τὰς τυχόν ξένας ὄλας,